Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Santa Maria de Moià

Moià

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Casc Urbà - Pl. Major
Emplaçament	En mig de la plaça major de la vila.

Coordenades:

Latitud:	41.81157
Longitud:	2.09821
UTM Est (X):	425096
UTM Nord (Y):	4629248

Classificació

Número de fitxa	08138 - 16
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Barroc Neoclàssic Modern
Segle	XVII-XVIII
Autoria de l'element:	Pere Torrents (1674) i descendència/Josep Morató i Soler (1747) i descendència/Pere Calvet.
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La portalada Salomònica pateix un atac directe dels coloms, tot i que s'ha posat pues d'acer contra ells a les fornícules. Hi ha pèrdues volumètriques a les façanes. Caldria una intervenció de neteja de l'interior i l'exteriorde l'església.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL núm. Catàleg 812-I. 1985
Número inventari	Si, IPA nº 9, ACCN 16677
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic - c. Sta. Maria núm. 1 08500 Vic

Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2018 - 02:00

Descripció

Església de creu llatina, creuer coronat amb una gran cúpula i sense capelles laterals. Al costat de migdia, campanar de planta octogonal amb grans finestrals d'arc apuntat i amb cornisa sostinguda per atlants. Darrera de l'església (nord-oest) hi ha el cambril de la Mare de Déu de la Misericòrdia, de planta rectangular i volta de canó.
Al costat dret del creuer es troba la capella del Santíssim Sagrament (1709-1749) on es troba al paviment, l'escut de la família Planella, la tomba gòtica del Bisbe Pere de Planella i el Crist d'Asorey.
L'accés a l'edifici es fa per la portalada barroca per una porta de fusta original. Un cop dintre, a sobre de l'accés hi ha el cor comunicat per uns passadissos en forma de girola amb la part superior de l'Altar Major. A tramuntana hi ha el baptisteri.
Al centre del creuer hi ha quatre arcs torals amb quatre petxines que sostenen una cúpula semiesfèrica decorada amb petites escultures figuratives en marbre que representen figures masculines compartimentada amb arcs formers i coronada amb una clau de fusta que representa l'Assumpta. A mà dreta hi ha un crist barroc en fusta policromada de qualitat.
La façana principal (1677-1683) és el primer conjunt salomònic que es coneix a Catalunya, en pedra articulada en tres nivells. A la façana lateral nord (1677) de dimensions reduïdes però de factura similar, hi ha una fornícula amb una imatge de la verge amb nen molt erosionada.
Al mur de migdia s'aprecien les restes de la paret mitgera de les cases de la Mongia i de l'Obra i la discontinuïtat del sòcol que era adossat a l'església parroquial.

Observacions:

Anys de construcció 1673-1749.
A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominada: Església Parroquial de Santa Maria de Moià, Església Arxiprestal.

Història

L'església primera va ser consagrada al 939 pels bisbes Jordi de Vic i Guilarà de Barcelona a precs dels comptes Sunyer i del seu fill Ermengol, compte d'Osona.
Al s. XVII-XVII Ila vila de Moià vol aixecar un temple nou. Molts historiadors coincideixen que els primers treballs es van iniciar a l'any 1674. Va ser servida per una comunitat de preveres i de beneficiats. L'arquitecte primer va ser Pere Torrents i el cambril va ser construït al 1747 per Josep Morató i Soler. El campanar de 1684 al 1726. El creuer i el presbiteri es van construir dels anys 1730-1736. Quatre anys després J. Morató i Sellés va construir el Cambril de la Mare de Déu de la Misericòrdia destruint les cases que eren situades al darrere de l'església.
Amb la construcció de la Capella del Santíssim Sagrament (1709-1749) s'acaba la construcció de l'església Parroquial de Moià. La porta d'accés al Baptisteri és l'antiga façana de l'oratori de Sant Pere de Moià. Durant la Guerra Civil va ser profanada.

Bibliografia

AD (1981); Gran Geografia comarcal de Catalunya. Bages, el Berguedà i el Solsonès. Vol. II. " El Moianès ". pàg. 167. Barcelona.
Domingo i Díaz, E (2007); Moià, una vila, un poble, una il·lusió. Pàg. 50-52. Ed. T&T. Moià.
Galobart, J (1993); " L'església de Moià i els seus constructors (1673-1749) ". Modilianum nº 8-9. Moià, juny-desembre.
Generalitat de Catalunya; Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.
Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit
Hernández i Herrero, G (2008); Resposta de petició R/N: 421K 102 GH/tt. Direcció General de Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
Suau, L (2005); Memòria de la Intervenció Arqueològica al c. Francesc Vinyas, 32. Inèdit. Empresa ATICS. Barcelona.

